

Dendrobium farméri Paxt.

Verspreidingsgebied

Het eerste dat bekend is van deze plant komt uit Engeland: W.G. Farmer kreeg hem in 1847 toegestuurd uit Voor-Indië. In de warme dalen van de oostelijke Himalaya werd hij gevonden door McClelland.

Hier heerst een moessonklimaat, waarin duidelijk een natte en een droge periode te onderscheiden vallen. In de natte tijd, de groeitijd, liggen de temperaturen tussen 27 en 33°C, terwijl in de droge tijd de temperaturen tot 6-9°C kunnen terugvallen.

Het geslacht *Dendrobium* is erg groot. Dat is ook logisch bij een dergelijk groot en gevarieerd verspreidingsgebied. Geografisch gezien ligt dat tussen 28° N.B. tot 40° Z.B. en 80 tot 160° O.L. Het aantal soorten en variëteiten is aanzienlijk: een handelscatalogus bood al 191 soorten *Dendrobium* aan.

De belangrijkste vindplaatsen van *D.farmeri* zijn de eerder genoemde oostelijke Himalaya, de Khasia-heuvels en het noordelijke deel van Birma (Moulmein).

Omschrijving

Opvallend, meestal kenmerkend, zijn de enigszins verdikte, vierkante stengels, 25 tot 40 centimeter lang, met aan de top 2 tot 4 bladeren.

De bladeren, die niet afvallen, hebben een lang-ovale vorm en kunnen 15 cm lang worden, en uitlopen in een punt.

De bloemstengel verschijnt aan de top van de bulb en kan wel dertig bloemen dragen, elk 5 cm groot. In de bloemen vinden we veel geel: de kelk- en kroonbladeren zijn licht strogeel met een roze gloed; diep okergeel komt voor in de bijna ronde lip. De vormen van de kelk- en kroonbladeren steken duidelijk tegen elkaar af: de kelkbladeren zijn langwerpig, puntig, terwijl de kroonbladeren een mooie ovale vorm hebben. De bloeitijd kan tijdens het hele voorjaar vallen, maar meestal in mei-juni.

Deze *Dendrobium* wordt wel als een der mooiste beschouwd. Er staan verscheidene kleurvarianten beschreven: 'albiflorum' een witte vorm met een oranjegele vlek op de lip, die in 1860 beschreven werd; 'aureoflavum' een iets kleurrijker vorm.

In 1863 kwam deze bij de firma Low in Engeland voor in een gracieus partij import. Deze vorm lijkt erg veel op *Dendrobium chrysotoxum*.

Cultuur

Dit soort *Dendrobiums*, met de langgerekte, knotsvormige bulben, bloeit makkelijk als men maar aan de minimum voorwaarde voldoet.

Ze worden gekweekt in de gematigde kas met een minimum nachttemperatuur van 12°C, maar iets koeler of iets warmer zal hem zeker niet direct kwaad doen.

Wel hangt bloeien af van veel licht: in feite alle licht dat we kunnen krijgen in de winter. Hij moet dan zoveel water hebben, dat de nieuwste bulb mooi 'vol' blijft; in feite een keer per veertien dagen, en afhankelijk van de buitenomstandigheden nevelen rond en op de pot.

Om ze in de winter de juiste droogte te geven, zou een blokje of plankje ideaal zijn, maar bij de juiste verzorging met wat bemesting zal de plant al gauw wat te groot worden voor een blokje.

Bij potcultuur, een 'azalea'-pot, in een goed doorlatend mengsel, bijv. pure dicksonia met een weinig geknipt beukeblad; mest u consequent, dan kunt u het beukeblad wel achterwege laten.

foto: H.R. Folkersma

In de groeitijd, van mei tot in oktober kan hij goed water hebben, maar steeds laten drogen voor de volgende watergift.

Voor bemesting, een keer per veertien dagen, zal de plant u dankbaar zijn.

Als het topblad helemaal is uitgegroeid, is de bulb ook volgroeid. Dan moet u stoppen met mesten, koeler, maar vooral lichter zetten, en de watergift langzamerhand aanpassen aan de naderende winterse omstandigheden.

Deze Dendrobiums zijn zeker in huis te kweken, als aan de bovengenoemde omstandigheden, en dan vooral rusttijd en licht kan worden voldaan.

Opmerkelijk bij deze Dendrobium uit de groep met o.a. *D.chrysotoxum* en *D.densiflorum* is dat hij erg lang bloeit (meer dan veertien dagen) en een heerlijke geur in de kas verspreidt.

